

„ мемоаръ, отъ който Ваше Величество ще видите, какво
 „ е било прѣзъ цѣли петъ столѣтия дѣйствителното със-
 „ тояние на тоя народъ, и какви сж неговитѣ сега же-
 „ лания за бждещата му участъ, които смирено подлага
 „ на великитѣ християнски сили въ Европа.

„ Госпожо!

„ Вsrѣдъ своитѣ жестоки страдания, всрѣдъ своитѣ
 „ люти рани, българскитѣ народъ като че да усѣти едно
 „ облекчение при новината, че единъ великъ и великоду-
 „ шенъ народъ, какъвто е английскитѣ народъ въ Ев-
 „ ропа, възмутенъ отъ турскитѣ свирѣпства, извършени
 „ въ България, — свирѣпства, които не само населението
 „ разсипаха, но прѣобърнаха въ прахъ и пепелъ и селата,
 „ въ които живѣе, и нивята, които полива съ пота си,
 „ — се заинтересувалъ живостно въ злощастията на тозъ
 „ злочестъ български народъ, протестиралъ високо про-
 „ тивъ авторитѣ имъ и прибързалъ да дойде и инакъ на
 „ помощъ на тъй жестоко пострадавшитѣ. Това всичко не
 „ се забави, госпожо, да всели въ народа ни надеждата,
 „ че неговата участъ ще бжде подобрена; и тази именно
 „ надежда възбуди въ него мисълта за поднасяне единъ
 „ мемоаръ на християнскитѣ въ Европа владѣтели.

„ Госпожо!

„ Хиляди човѣшки създания, хиляди вдовици и си-
 „ рачета, спасени чрѣзъ английското човѣколюбие, бла-
 „ гославятъ името на Англия. Тѣ благославятъ сжщо и
 „ името на Ваше Величество, която сте извикана отъ Бо-
 „ жието Провидѣние да бждете прѣвъзлюблената кралица
 „ на такъвъ великъ народъ. Българскитѣ народъ обаче,
 „ Госпожо, не ще може ни да отдѣхне, ни да миряса въ
 „ бждеще, ако неговитѣ желання, изразени въ поменатия
 „ мемоаръ, не се взематъ въ внимание отъ европейскитѣ